

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epistola Petri Suauenij Mosellani discipuli. Cum apologia
sua Ioanni Cellario p[ro] defensione sui præceptoris
missa**

Swawe, Peter

[Leipzig], 1519

VD16 S 10334

Ioannes Cellarivs Gnostopolitanvs. Petro Svavenio ενπειθειαμ

urn:nbn:de:hbz:466:1-32566

IOANNES CELLARIVS GNOSTOPO
LITANVS. PETRO SVA VENIO

ΕΥΠΕΘΕΙΑ

NAbeo immortales tibi gratias. mi Petre. pro
Epistola mihi cum cacologia tua. missa. Que
profecto me sua mirabili eloquentia. quasi stu-
pendo Syrenum cantu. adeo deliniuit. atque
demulsi. vt diu vbi nam essem non sentirem. domi ne
an in vertice bicipitis Parnassi. vel poti⁹ in fortunatis ins-
ulis. vel campis Elisijs. mulcet vbi eternas aura benig-
na rosas. Quantus dii boni Arator. volebam dicere Ora-
tor est meus Petrus Suauenius. Quantum ille legit. intel-
ligit. sapit. quam beatum ingenium. q̄ acre iudicium illi.
iam vox illa q̄ grauis. et dulcis. q̄ decorus habitus oris.
q̄ aptus ingestu motus. Quid? adeo est homo non horas
rum modo omnium (quod de Afinto pollione dictū nar-
ratur) verum omnium scientiarum. omniū virtutum. qui
nihil soliat. Δια του τοιχον λαλει. nihil sine mineruæ (q̄
agūt) suffragio. aggredi. aut moliri. De quo illud Flacci
dicere merito possum Omne tulit punctū. Sed quis hec
credidisset. Beatus v̄ter qui te portauit. et vbera quæ su-
xisti. Sylla post victoriam ciuilem fausti sibi cognomen
adoptauit. Tu iustius multo. et faustus et foelix et fortunat-
us diceris Tu Gallinæ filius albæ. Tu solus es qui his tē-
poribus. in vtroq̄ genere orationis. pari incedis gradu.
Tu inquam solus cure es dijs duobus Apollini et Mer-
curio. Quod si studiosus lector viderit hoc tuū ad me Epis-
tolum. et cōtra me cacologiam. in qua nō solum eleuas.
immo me super omnes mōtes extollis. Dubium. stilo tuo
magis ne. an iudicio delectetur Quis enim a laudato. non

A iij

gauderet. se laudatum? nisi cui (non dico cornea) sed pe-
nitus ferrea fibra esset. Gaudeo crede mihi. mi Petre. abs-
te laudari. precipue laudato homine. non autem tam im-
modeste. Sed de laudibus haec tenus.

Nunc quoniam tuo in Epistolio me rogas. an Tragedias.
quas commouerit Epistola mea de disputationis serie
Capitoni meo. trium Musarum impense docto. dica-
ta. viderim. Non vidi. Sed audio bene eos qui ex eorum
et non meo animo rem ponderant Tragedias in nugis
agere Tragiceque loqui. At quid ei faciam qui recte quan-
quam scripta. ea nihilominus oblique interpretetur? An eius
hallucinatio. et cecucientia mihi imputabitur? Certe mihi
me Et quum umbra (ut scribis) delectaris. cur tunc Ae-
tiopiam intras? et cur ita addictus es iurare in verba ma-
gistri? Laudo quidem ut discipulus defendat praecipto-
rem. si lacesitus fuerit. eum autem eruditus reddere fabulam
puerisque somnia. permutatione. Diomedis et Glauci inae-
qualius est. Et quae nam sunt haec calumniae. quibus per me
lancesitus est? O puluerulente. perpende quid sit aliquem
notare calumniis. Certe hanc calumniam reponam. Non
huiusmodi ego volo discipulos. sed qui in eorum regnis
permanere et intra pelliculam se continere. ac in proprium
sinum inspuere possint. donec omnia bene ponderata fue-
rint. ne Aiacino risu. aut vindicta canum seipsum ledant. Et
si meum schema. vel ut vis. scomma somno praeterisles mul-
to prudentius egisses. ac haberes quidem tuum album. nunc
vero te obscurum praecocemque expositum. ridet senes. ri-
det pueri. ob tuum immaturum foetum malle potius hoc
pacto. mei discipuli pietatem excederent. quam quod ita me
omnibus fabulam fieri conarentur Sed dices pulchrum est
digito monstrari et dicitur hic est. moenia Semiramidis

expugnauit. Qui contra Cellarium scripsit Recēte sentis
Est aliquid quo tendis. et in quo dirigit arcū. Sed foelix.
quem nulla Ciconia pinxit. Nec manus auriculas imitata
est mobilis albas. Scribis quoq; p̄pterea te repulsū a mo-
destia, quod p̄ceptorī tuo in eloquentia proclamato
quicq; derogatū sit. Vbi nam tuus p̄ceptor in eloquē-
tia p̄clamatus est. et quam nam tibi modestiam vsurpas
puer? Descēde ad Catonē. et ex eo modestiā seruare prius
disce. anteq; ab ea discedas. nescis qd ferus vesper vehat.
ne modestia tua. in aliorū molestiā vertat. quod te iam si-
miam barbata ostēdis. nō tam mirū. q̄ rediculū. eo q̄ p̄
Cacologiā tuam. et nō verbū meū p̄legebat. honori. tui
p̄ceptoris plus detrahūt q̄ nomini meo. et an tu me de-
primis aut tollas. parū æstimo. Malo laudari ab vno lau-
dato. q̄ decē obscuris. Tandē petis ne conuictis tecū in eo
quo me purgarē agam? Quid credis me tā leuē. tecum vt
in cōuictioꝝ certamē descēderem? minime bone Petre. nec
quicq; tibi vel tuis similib; posthac respōdebo. nisi a ma-
iori te laceffitus. Nā habere nasum et adire Corynthū ti-
bi adhuc datū nō est q̄ implumis volas. Immo hāc puin-
ciā meis discipulis cōmittā. q̄ optime tibi cesistēt. Sed nūc

דאָרפֿן יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
eum quem in p̄-
lectiōe Hebraica cōtra tuam Cacologiam. q̄n adhuc sub-
p̄glo caluit. p̄misi. arrectis aurib; attende. ac eo quo eum
vis valere modo. Vale. Ex musco nostro .x. Ka. septem-
bris. Anno. M. D. xix.